

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-45/2013-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Lidije Vukičević, predsjednice vijeća, Mirjane Čačić i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća, te sudske savjetnice Franciske Dominković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja A. B. iz R., protiv tuženika Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Zagreb, radi nepostupanja o pravu na pristup informacijama, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 28. studenoga 2013.

p r e s u d i o j e

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem poslovni broj 2 UsI-939/13-2 od 7. lipnja 2013. godine Upravni sud u Rijeci, E. B. 3, oglasio se stvarno nenadležnim i ustupio ovom Sudu tužbu tužitelja koju je podnio protiv Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u Zagrebu radi ogluhe temeljem članka 26. Zakona o upravnim sporovima.

Tužitelj u tužbi navodi da je podnosi iz razloga što drugostupanjsko tijelo nije u roku od 60 dana donijelo rješenje protiv prvostupanjske odluke, niti ga je donijelo u daljnjem roku od 7 dana nakon ponovljenog traženja preslike pravomoćne presude od 10. ožujka 2003. godine na kojoj Visoki trgovački sud Republike Hrvatske temelji svoju odluku. U dokaz toga prilaže dokumentaciju te smatra da je razvidno i neprijeporno da su ispunjeni zakonski uvjeti iz članka 26. Zakona o upravnim sporovima, te je podnesena tužba pravno utemeljena.

Predlaže stoga Sudu da nakon provedenog postupka presudom tužbu uvaži te odredi u kom će smislu tuženik donijeti rješenje traženo temeljem članka 10. Zakona o pravu na pristup informacijama.

U odgovoru na tužbu Visoki trgovački sud Republike Hrvatske navodi da je dana 10. travnja 2013. godine tužitelj A. B. (u daljnjem tekstu: tužitelj) podnio tužbu protiv Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: VTSRH), temeljem odredbe članka 17. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.; dalje: ZUS), jer smatra da mu nije omogućen pristup informacijama iz razloga što drugostupanjsko tijelo nije u roku od 60 dana donijelo rješenje protiv prvostupanjske odluke niti ga je donijelo u daljnjem roku od 7 dana nakon ponovljenog traženja preslike

pravomoćne presude od 10. ožujka 2003. godine na kojoj VTSRH temelji svoju odluku.

Slijedom navedenog izvršen je uvid u spis poslovni broj 31-Su-318/12; ZPI-2/12, te je utvrđeno da je 9. siječnja 2013. godine tužitelj zatražio donošenje rješenja temeljem njegova zahtjeva za pravo na pristup informacijama od 21. srpnja 2012. godine a u vezi dopisa od 24. prosinca 2012. godine, s obzirom da smatra da nije dobio informacije odnosno da mu nije dostavljena tražena preslika pravomoćne drugostupanjske odluke - presude od 10. ožujka 2003. godine, koja mu je osobno dostavljena, kako tvrdi sudac Kamelija Parać, a koju presudu nije dobio. Rješenjem službenika za informiranje u VTSRH od 23. siječnja 2013. godine, poslovni broj 31-Su-318/12 (ZPI-2/12) odbijen je zahtjev od 9. siječnja 2013. godine korisnika prava na pristup informacijama (ovdje tužitelja), kojim traži dopunsko očitovanje radi ostvarivanja prava na pristup informacijama te presliku pravomoćne drugostupanjske odluke od 10. ožujka 2003. godine. Tužitelj je na navedeno rješenje izjavio 6. veljače 2013. godine žalbu koja je zajedno sa spisom predmeta poslovni broj 31-Su-318/13 (ZPI-12/12) dostavljena Agenciji za zaštitu osobnih podataka (u daljnjem tekstu: Agencija) uz dopis od 6. veljače 2013. godine te ga je Agencija zaprimila 12. veljače 2013. godine.

Agencija je rješenjem klasa: UP/II-008-04/13-01/45, urbroj: 567-06/05-13-04 poništila rješenje Visokog trgovačkog suda RH broj 31-Su-318/12 od 23. siječnja 2013. godine te je predmet vraćen na ponovni postupak.

U ponovnom postupku službenik za informiranje VTSRH je ponovno razmotrio činjenice koje su važne za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja te je utvrđeno da tužitelju nije ograničen pristup informacijama te je ponovno odlučeno o zahtjevu. Rješenjem od 1. listopada 2013. godine poslovni broj 31-Su-318/12 odbijen je zahtjev tužitelja od 9. siječnja 2013. godine iz razloga što traži pristup informacijama na način da mu se dostavi preslika pravomoćne drugostupanjske presude od 10. ožujka 2003. godine pozivajući se na tekst obrazloženja sutkinje K. P. u drugostupanjskoj presudi poslovni broj Pž-6983/07-4 od 26. siječnja 2009. godine u kojem se navodi da je „.... u konkretnom slučaju tužitelju osobno dostavljena drugostupanjska presuda 10. ožujka 2003. godine“. Tekst navedenog obrazloženja se odnosi na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 11. siječnja 2000. godine (Pž-557/98-2), a koju je kao tužitelj u tom predmetu zaprimio 10. ožujka 2000. godine, te koja je postala pravomoćna danom donošenja 11. siječnja 2000. godine.

Prema mišljenju tuženika zahtjev korisnika prava na informaciju ne odnosi se na poslove sudske uprave i nadzor nad urednim i pravodobnim obavljanjem poslova u sudu koje obavlja predsjednik suda, pa iz gore navedenih razloga zatražena informacija mu nije u ranijem postupku mogla biti dostavljena. Točno je da je korisnik prava na informaciju tražio točno određenu informaciju (presliku pravomoćne drugostupanjske presude od 10. ožujka 2003. godine i da se ta informacija odnosi na njega). Međutim, korisnik cijelo vrijeme traži informaciju presliku pravomoćne drugostupanjske presude od 10. ožujka 2013., iako mu je poznato da se radi o odluci poslovni broj Pž-557/98 od 11. siječnja 2000. godine koja je postala pravomoćna s danom donošenja 11. siječnja 2000. godine, a koju je on zaprimio 10. ožujka 2000. godine. U tom VTSRH nije u mogućnosti korisniku prava na informaciju omogućiti pristup traženoj informaciji dostaviti presliku odluke na način kako je to zatraženo.

Obzirom da tuženik ne posjeduje zatraženu informaciju temeljem odredbe članka 15. stavak 3. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama, zahtjev korisnika prava na informaciju je odbijen.

Predlaže stoga Sudu da tužbu odbije kao neosnovanu.

Tužba nije osnovana.

Prema odredbi članka 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) predmet upravnog spora može biti ocjena zakonitosti propuštanja javnopravnog tijela iz područja upravnog prava da u zakonom propisanom roku odluči o pravu, obvezi ili pravnom interesu ili redovitom pravnom lijeku stranke odnosno da postupi prema propisu.

Prema odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13.), koji je stupio na snagu 8. ožujka 2013. godine u članku 5. stavak 1. točka 3. propisano je što se smatra informacijom u smislu toga Zakona. To je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra ili u bilo kojem drugom obliku, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisan, nacrtan, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis).

Prema odredbi članka 25. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13.) propisano je da se protiv rješenja tijela javne vlasti može izjaviti žalba Povjereniku u roku od 15 dana od dana dostave rješenja, a prema stavku 2. žalba se može izjaviti i kada tijelo javne vlasti u propisnom roku ne odluči o zahtjevu podnositelja.

Prema prijelaznoj odredbi članka 66. stavak 1. Agencija za zaštitu osobnih podataka obavljat će poslove neovisnog državnog tijela za zaštitu prava na pristup informacijama do izbora Povjerenika za informiranje.

Člankom 23. stavkom 1. točkom 4. navedenog Zakona propisano je da tijelo javne vlasti ne donosi rješenje o zahtjevu kad obavještava korisnika da mu je kao stranci u postupku dostupnost informacija iz sudskih, upravnih i drugih na zakonu utemeljenih postupaka propisom utvrđena.

U ovom slučaju o tužiteljevom zahtjevu za pravo na pristup informacijama tuženik je donio rješenje u ponovljenom postupku nakon što je povodom njegove žalbe rješenjem Agencije poništeno ranije rješenje tuženika.

U dostavljenom spisu predmeta broj 31-Su-318/2012 nalazi se rješenje od 1. listopada 2013. godine kojim je odbijen zahtjev tužitelja kojim traži ostvarivanje prava na pristup informacijama te presliku pravomoćne drugostupanjske odluke od 10. ožujka 2003. godine, a to rješenje sadržava pravilnu uputu o pravnom lijeku da se protiv tog rješenja može izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana primitka ovog rješenja Agenciji za zaštitu osobnih podataka, Zagreb, M. 14, s time da se žalba predaje putem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u Zagrebu.

Stoga Sud ocjenjuje da tužitelj neosnovano svojim tužbenim zahtjevom traži da se tuženiku naloži postupanje na način da dostavi tražene informacije primjenom odredaba Zakona o pravu na pristup informacijama.

Tuženik nije nezakonito propustio postupiti, pa Sud tužbeni zahtjev tužitelja ocjenjuje neosnovanim.

Trebalo je stoga temeljem članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 53/91., 9/92. i 77/92.) tužbu odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu 28. studenoga 2013.

Zapisničarka
Franciska Dominković, v.r.

Predsjednica vijeća
Lidija Vukičević, v.r.